

GülüŖüne Gül Aça

– Ozan EFE · 24 Mart 2012

seherin tan zamanı gülüşüne gül aça
doğal yakarışında ağaçların korusu
sessizliğinde solo kumru çığlığı serin
pasosu alınmışla yolculuğun sürececek

gönlünü çevirmeni coşkusuyla doyor
özleminden eriyen yüreğinin sesidir
duyur geçe kalmış bilgi olsa azında
biteviye gelişin nehrini gözleminden

seyrine doyumsuz çığırına yanışı
çırpınışı budar mı yüreğin ritminde
selamına salınca paşasından erine
eritişinde kuru kan atışında yangın

boşanır mı hıçkırık varlığına yücesi
gün batımı sonrası karanlığı inecek
dinecekse ıslağın sevildiğe yaşanır
sinecek gün doğumu gizliliğine akın

ırağına tütünce sılaya düşkünlüğü
doğallığına bahar kuşların ötüşüne
küskünlüğü süresi ilgisizliği üstün
ozan efem akınca gülüşün allığına

020312denizligülceçaprazlama